

haabentlig ret snart bliver et politisk Problem.

Samuelson: Da den højtærede Konseilspræsident i Slutningen af sidste Aar omtalte den store Ulykke, som havde ramt Messina, var alle Partier her i Rigsdagen enige om, at der maatte gøres noget for at træde hjælpende til. Den Sag, som her behandles, er i Virkeligheden analog med den Ulykke, som indtraf i Messina. Det havde været rigtigt og naturligt, om det Udvalg, som nu har været nedsat, kunde være fremkommet med en enstemmig Indstilling, men det er jo ikke lykkedes at naa dertil. Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) sagde i Gaar, at det, som her havde fundet Sted, var et økonomisk Jordskælv, og det er fuldkommen rigtigt. Jeg vil sige til dette høje Tings Medlemmer: Kunne vi da ikke blive enige om i dette Tilfælde straks at træde hjælpende til for at bøde paa den store Nød, der er i Øjeblikket?

Det vil maaske være unødvendigt, at jeg taler i denne Sag, men da jeg har været Medlem af det Udvalg, som har behandlet Lovforslaget, føler jeg Trang til at sige et Par Ord, forinden vi gaa til Afstemning. Flertallet af Udvalget har foreslaaet, at Kommunerne i indeværende og næste Regnskabsaar kunne bevilge ekstraordinære Tilskud til anerkendte Arbejdsløshedskasser, og at disse Tilskud indbetales til det valgte Arbejdsløshedsnævn. Dette kan jo være meget godt, men det vil komme til at afhænge af Stemningen i de enkelte Kommunalbestyrelser, om man vil gaa med til at bevilge Penge til de arbejdsløse. Vi se, hvorledes man i flere Kommuner har nægtet at bevilge noget ordinært til de arbejdsløse i disse Kommuner, hvor der bor Medlemmer af Arbejdsløshedskasser, men hvor der ikke er en stedlig Bestyrelse. Saaledes vil det vel ogsaa gaa med det ekstraordinære Tilskud.

Det er meget godt at henvise til Kommunerne og læsse det hele over paa dem, men enhver ved, hvor bebyrdede Kommunerne i Forvejen ere. Anderledes vilde det være, om Staten vilde træde noget mere hjælpende til, end den gør med det ekstraordinære Tilskud paa 50,000 Kr., der tilbydes. Dette Tilbud en Gang for alle er ikke mere end en Draabe i Havet. Det er ikke mere end ca. 40 Øre for hver af dem, der ere inde under Arbejdsløsheden. Det er i Sandhed intet flot Tilbud fra Statens Side. Det ser ud, som om man er noget øm over Landets store

Fælleskasse, naar der skal købes Mad for Pengene til Landets egne Sønner og Døtre. Naar man tænker paa den kolossale Arbejdsløshed, hvor saa mange Tusinde Mænd, Kvinder og Børn i Maanedvis have maattet lide Sult og Nød, og paa, at i denne Tid have mange af disse fattige Stakler maattet vandre paa Laanekontoret med de sidste Rester, de kunne undvære af deres Bøhave, vil man kunne forstaa, at de 50,000 Kr. intet forslaa. Tager man saa i Betragtning, hvor store Ofre der er bragt fra Arbejdernes egen Side, de Hundrettusinder af Kroner, de have bragt paa Arbejdsløshedens Alter, er det, som Udvalgets Flertal tilbyder, for intet at regne. For alle disse Folk, der ere komne i Nød og Elendighed, vil det tage Aar af deres Levetid, naar de en Gang faa Arbejde igen, at oprette det, som i denne Arbejdsløshedsperiode er gaaet tabt. Og husker man saa, hvorledes Staten ofrer Millioner og atter Millioner til andre Formaal, som nævnt i Gaar til Bankgarantien, til Sparekassen og til den store Sag, vi i disse Dage have haft for, de 42 Mill. Kr. til Landets Forsvar, ser man, hvor grelt Forholdet bliver. Disse 50,000 Kr. kunne absolut ikke betragtes som mere end en Draabe i Havet, de ere kun en Tusindedel af, hvad der er blevet ydet til disse andre Formaal, til Folk, der have Penge staaende i Sparekassen, og til de uproduktive Foretagender, der her har været Tale om. Det er ganske naturligt, at Arbejderne ikke kunne forstaa dette Forhold, og at det er vanskeligt at bibringe dem den Opfattelse, at det er rigtigt at ofre saa mange Millioner i de nævnte Øjemed, naar man ikke har Raad til at ofre noget her, hvor det drejer sig om en saa stor og vigtig Sag som den at afhjælpe den store Nødstilstand, der er iblandt os.

Nødstilstanden er saa stor, at vi maaske nærme os Hungersnød her i Landet. Der er sikkert ingen her indenfor Rigsdagens Vægge, ej heller udenfor, der kan afkræfte Rigtigheden af de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds i Gaar. Den af De samvirkende Fagforbund udarbejdede Statistik taler for sig selv, og den taler for, at der er saa stor Nød paa Færde som aldrig nogen Sinde før indenfor Landets Grænser. Ethvert Medlem af Tinget har nu haft rig Lejlighed til at gennemgaa denne Statistik og se dens Oplysninger om Arbejdsløsheden. Jeg synes derfor, det maatte være Lovgivningsmagtens uaf-